Přes prázdniny mi zůstalo v šuplíku několik CD, o kterých jsem se ještě nezmínil, tak to teď napravím. ***Zbytečný luxus*** jsou písně Petra Mazúra v aranžích Martina Strakoše, píše se v bookletu tohoto CD. Písně to nejsou na poslech lehké, přišly mi spíše jakoby obrácené do sebe a je těžké je rozšifrovat a přijít jim na kloub. Pokud zvládnete několikanásobný poslech, objevíte rozmanitý vnitřní svět autora, aranžéra i hostujících interpretů. Aranžér si libuje v širokém rozpětí mezi až minimalistickými aranžemi až k sebestředným instrumentačním exhibicím. Pokud se smíříte s jedním pólem, druhý vás vyruší a naopak. Pokud vnímáte texty, vezměte si k ruce booklet. Za mě nejlepší jsou *Racek a Havran*, a *Starý pes*, jejichž poselství je poměrně snadno rozluštitelné a instrumentace střídmě provedené. Faktem ale také je, že u naživo provedených písní udržíte pozornost hodně těžko, z CD zní písně lépe.{desky 1730}

Acustrio natočilo CD ***Hrdá Ostrava***. Vybral jsem si z 12 písní tu titulní a pak *Až vyhraju v loterii*. CD je ryze autorské (**V**
áclav Fajfr
) a většinou se to nezapře, nicméně právě ve zmiňovaných písních ukazuje, že když chce, umí být pestrý (zejména druhá jmenovaná a pak také
Dělej co ti říkám
). Dostanete porci spíše pomalejších skladeb s mírně rozvláčnými úvody a místy spíše s recitativy a deklamacemi, ale vždy mají atmosféru a vyvolají pocit upřímného prožitku. Najdete i blues (
Sousedské blues
). Ostrava je tedy spíš nostalgická, trochu i zamyšlená, ale hrdá moc ne, což ale nakonec nevadí, i když tedy název CD trochu s obsahem nekoresponduje. CD s atmosférou cca třetí hodiny ranní o samotě – i na takovou dobu potřebujete muziku a Acustrio vám ji dodá.{desky 1772}

Bonsai č. 3 vydala album ***Hořká letní noc***. Hned úvodní a současně titulní skladba je asi nejsilnější z celého alba a jakoby předznamená atmosféru celé desky. Dalším silným rozpoznávacím a pojícím prvkem je výrazné využití violoncella. Milé je i střídání mužského a ženského vokálu v písních, resp. dvou mužských (Michal Štrobl, Václav Koblenc a Zuzana Králová). Autorský tým je velmi pestrý, ale je výrazně znát, že jsou naladěni na stejnou notu. Písničky jsou vesměs středního tempa, ale udržují pozornost hudební i textovou až do konce. Ve většině písní najdeme i výrazný, nosný refrén či melodický nápad. V dobrém slova smyslu vyčnívají (kromě zmiňované titulní) i *Sochy*, *Běžeck á* ,
atmosféru vystihující
Marseille
i
Mohelnická
a překvapivě i trošku popisný
Školní sraz
– popisnost náhle nevadí. Jak jsem výše napsal o časovém určení hudby skupiny Acustrio, tak tohle je hudba na horkou (ne hořkou) letní půlnoc.{desky 1811}

Pak tu mám jeden pozdrav ze zahraničí – **Viera Šusteková** natočila své další album ***Moje 2 ja*** a opět si na něj pozvala zajímavého hosta – Allana Mikušeka, výrazné slovo v kompozici desky má i Peter Kavický. Autorsky je ale deska kompletním dílem Viery Šustekové. Viera píše

moderní countryové písničky, inspirované spíše osmdesátkami či devadesátkami (
Bez teba neviem dýchať, Neviem
nebo
Nahá
), ale dovede být pestrá, písničky nejsou podle jednoho vzoru. V pomalejších skladbách se blíží i folkovému pojetí (titulní skladba a pak také
Vlastný hriech
nebo
Večernica
). Příjemné moderní album v rámci středoevropského hudebního cítění country nebo folku. Mezníkem asi nebude, ale jeden – dva hity by z něj být mohly.{desky 1815}
Poslední CD mi nezůstalo v šuplíku, ale je to naopak horká novinka, a protože jsem se na něj těšil, tak jsem neodolal a zařadil ho na konec tohoto povídání. Choroše konečně dotlačil Honza Komín k natočení CD ***Poslední vlak***. Dosud měli jen demosnímky, a tak pár věcí už jsem v archivu měl, ale na pár jsem se vysloveně těšil, a ta na albu jsou.
Choroši
hrají jednoduše a přehledně vystavěnou a zapamatovatelnou trampskou muziku, vesměs rychlejšího tempa a výraznou úlohu hrají i texty, většinou veselé nebo alespoň psané s nadhledem a často nečekaně vypointované, či se zajímavými slovními hříčkami. To platí v podstatě o všech písních na albu, je zbytečné je jednotlivě jako příklady vyjmenovávat. Jen mi trošku přišlo, že ve studiu byli trošku krotcí ve srovnání s pódiovým projevem, ale ne zas tolik, aby to byli jiní Choroši.
MK{desky 1812}